

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ŠTVRTROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKÝCH FARNOSTÍ V LUČENCI

Ročník 1.
Číslo „4“
December 2014

„Kráčajme vo svetle Kristovom!“

„Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme
sa mu pokloniť“ (Mt 2,2)

Pred Ježišovým narodením sa na oblohe objavila
jasná hviezda. Všimli si ju len mudrci z Východu. Prečo len
oni? Vianočný dej má predsa omnoho viac účinkujúcich:
cisára Augusta, kráľa Herodesa, znalcov písma ...
Odpoveď je veľmi jednoduchá. Len zďaleka prichádzajúci
mudrci dvíhali svoj pohľad na nebesia, len ich zaujímalo,
čo uvidia na oblohe. Ostatní boli zaneprázdnení inými
starosťami. Cisár August svojou ríšou, Herodes svojou
mocou, znalci prorociev vlastnými vedomosťami.

V tme sa len tápe. Svetlo, usmernenie je žiaduce.
Ak nedvihne svoj zrak, aby sme sa zorientovali, ak
opomenieme všímať si prameň Božieho svetla, Ježiša,
zablúdime v bezvýhodiskovom labyrinte života. Máme
starosť o mnohé veci. Podobáme sa cisárovi Augustovi
a záleží nám len na našej malej ríši, na svojom vlastnom
živote. Sme ako Herodes. Nechceme, aby Ježiš vstúpil
do nášho života, aby neohrozil našu vôľu, našu
moc. Vystatujeme sa našimi schopnosťami, fantáziou:
predbiehame sa vo vytváraní vianočnej atmosféry,
kupujeme darčeky, zaplavujeme ulice svetlom a Pána
Ježiša nechávame stáť pred dverami. Vianoce sú
predsa oslavami Jeho narodenín. Vianoce sú dňami,
kedy upierame svoj pohľad hore, kedy nás Všemohúci
uprostred našich tisícich činností a náhlenia sa zastavuje,
aby sme hľadiac do výšin pobudli s Ním kus času.

Nech je stredobodom našich snáh, nech ovládne naše
myšlienky, aby sme sa vedeli povzniesť nad ťažkosti,
skúšky, pochybnosti, sklamania, smútok a objavili
Jeho lásku. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho
jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v Neho
verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16) Kde sa okúsi
Božia láska, kde sa žije z Jeho lásky a v Jeho láske, tam
sa dokážu opravdivo milovať ľudia aj medzi sebou.
Tam je úprimné odpustenie, ozajstné potešenie, tam
vidím v druhom človeku Boží dar. Mojm vianočným
blahoprianím je, aby sme za vianočnými zvyklosťami
a svetom ponúkanými oslavami hľadali Krista, ako ho
hľadali mudrci od Východu, ktorí „ako zbadali hviezdu,
nesmierne sa zaradovali!“ (Mt 2,10)

Peter Fábian

Zachráň Vianoce

Ježišu, zachráň Vianoce.
My to už nedokážeme.
Kupujeme a beháme,
robíme balíčky,
zdobíme vianočné stromčeky
a spievame „Tichá noc ...“
Ale tajomstvo Božieho Syna,
ktorý sa stal pre nás človekom,
je často len dekorácia
a sentimentalita.

Ježišu, my sme spoluvinní,
že z tohto sviatku
sa stal trik čosi ziskat.
Počítame vianočné prídavky,
vzájomné dary z povinnosti.
Chceli by sme sa oslobodiť
od nákupov a darčkového zaťaženia.
Chceli by sme sláviť svätý sviatok,
ktorý sa nebude hodnotiť podľa darov.

Ježišu, pomôž nám,
aby zmysel tohto sviatku nezanikol.
Pomôž nám uvedomiť si to
v adventných týždňoch.
Pomôž nám obrátiť sa k novému začiatku.
Iba potom by mohli dary
ako prejavy lásky
poukazovať na tvoju lásku.

Ježišu, zachráň Vianoce.
Zachráň nás!
Preto si sa stal človekom.

Zo zbierky: Paul Roth „S Bohom ešte vždy možno hovoriť“

Krisztus fénye ragyogja be életünket

**„Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy
hódoljunk neki” (Mt 2,2)**

Jézus születésekor ragyogó csillag jelent meg az égen. Csak a napkeleti bölcsek vették észre és követték. Miért csak ők? Hiszen olyan sok szereplője van a karácsonyi történetnek: Augusztus császár, Heródes király, írástudók ... A válasz nagyon egyszerű. Csak a távoli bölcsek emelték tekintetüket felfelé, csak őket érdekelte mit látnak az égen. A többiek mással voltak elfoglalva. Augusztus császár a birodalmával, Heródes király a hatalmával, a próféciákat ismerő tudósok saját tudományukkal.

A sötétben csak botorkálni lehet. Szükséges a fény, az eligazítás. Életünk útvesztőiben tévelygünk, ha nem tekintünk a magasba, hogy eligazodást nyerjünk, ha a fény forrásáról, Jézusról, az Istenről megfeledkezünk. Sok mindenre gondunk van. Hasonlítunk Augusztus császárhoz és csak a mi kis birodalmunkkal, saját életünkkel foglalkozunk. Saját pozíciónk biztosítása véget Jézusnak nem akarunk helyet juttatni az életünkben, mint Heródes. Hangolódunk a karácsonyra, vásároljuk az ajándékokat, fénnel árasztjuk el az utcákat, fitogtatjuk fantáziánkat és tudásunkat, Jézus pedig az ajtó előtt marad. Pedig a Karácsony az Ő születésének napja. A felfelé tekintés napja, amikor ezeryni teendőink, rohanásunk közepette megállít a Mindenható, hogy lelki tekintetünket a magasba emelve elidőzzünk vele.

Reá tekintsünk, őt szemléljük és túllássunk a nehézségeken, kihívásokon, bánaton, kételyen, s rátaláljunk az ő szeretetére. Hiszen „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Ahol átéli Isten szeretetét, ahol az ő szeretetéből és az ő szeretetében élnek, ott tudják igazán egymást is szeretni az emberek. Ott tudnak a másikkal megbocsátani, örömet okozni és egymást Isten ajándékának tekinteni. Karácsonyi kívánságom, hogy lássunk túl a földi ünneplésen, a világ kínálta karácsonyon, s keressük Jézust, mint a napkeleti bölcsek, akik: „Mikor a csillagot meglátták, örvendeni kezdtek igen nagy örömmel!” (Mt 2,10)

Peter Fábian

Rodina Nepoškvrnenej

Združenie Rodina Nepoškvrnenej (RN) vzniklo na Turíce v Jubilejnom roku 1975. Jej zakladateľkou je sr. M. Bernadeta Pánčiová z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta-Satmárok, ku ktorej je toto združenie pričlenené. Na jej podnet sa skupina chorých započúvala do výzvy pápeža Pavla VI., aby sa celý svet zapálil evanjelizáciou lásky. Na tento úmysel sa denne začali modliť posvätný ruženec a z lásky uvili zo svojich modlitieb a obetí prvú duchovnú kyticu, ktorú poslali ako vianočný darček Svätému Otcovi.

Napriek náboženskému útlaku sa toto združenie začalo rozrastať. Chorí sa stali apoštolmi medzi chorými. Svätý Otec Ján Pavol II. oficiálne schválil a potvrdil Rodinu Nepoškvrnenej 8. júna 1991 na spomienku Nepoškvrnenej srdca Panny Márie.

Rodina má svojich členov na celom svete – Česko, Rusko, Ukrajina, Rumunsko, Maďarsko, Rakúsko, Nemecko, Holandsko, Švédsko, USA, Kanada aj Austrália. V r. 2003 sa členom RN stal aj dnes už svätý Ján Pavol II. Združenie má výrazne mariánsky charakter. Patria sem predovšetkým: chorí a telesne postihnutí, starí a opustení a tí, ktorí chcú svojou službou a modlitbou ochotne pomáhať chorým a trpiacim.

Podmienkou členstva je denne sa pomodliť päť desiatkov ruženca, čo nikoho nezaväzuje pod hriechom. Cieľom združenia je predovšetkým zjednotiť sa s trpiacim Spasiteľom a vo viere spolu s Kristom niesť svoj osobný kríž, snaha dôsledne žiť evanjelium, žiť a cítiť s Cirkvou a tak spolupracovať na záchrane duší. Každý člen RN je zapísaný do Zlatel knihy fatimskej. Denne sa vo Fatime za neho obetuje svätá omša – za jeho posvätenie, keď zomrie za jeho dušu v očistci, ak to potrebuje.

Spoločné úmysly našich modlitieb: za Svätého Otca, za biskupov a kňazov, za bohoslovcov, rehoľníkov, rehoľníčky a mládež, za hriešnikov, telesne aj duševne chorých a za duše v očistci, ku ktorým si každý môže pripojiť vlastné úmysly.

Rodina Nepoškvrnenej má vlastný znak. Hlavným spôsobom komunikácie je časopis RN. Rodina sa každoročne schádza na stretnutiach, raz v Šastíne, na druhý rok vo Velehrade na Morave. Jubileá sa slávia tam, kde sa RN zrodila – v Martine. Každý druhý rok sa organizuje vlaková púť do Lúrd, ktorú duchovne vedie niektorý z otcov biskupov, za účasti kňazov, lekárov, zdravotníkov a sestričiek Satmárok. Veľa chorých a osamelých tu našlo zmysel svojho utrpenia a prijali ho. Program púte je hlavne duchovný. Každý deň sa slávi svätá omša aj cestou vo vlaku v každom vozni.

Niektorí členovia RN po zrelom uvážení obetujú svoje modlitby do konca života za novokňazov. Ústredným sviatkom je 8. december – slávnosť Nepoškvrnenej počatia Panny Márie.

Judita Čemanová, členka RN

Svätý Štefan – prvý mučeník Cirkvi

Meno Štefan znamená koruna, sviatok má 26. decembra. Štefan bol prvým Ježišovým učeníkom, ktorý podstúpil za neho mučenícku smrť. Bol diakonom prvej Cirkvi, bol ustanovený, aby sa staral o vdovy a o chudobných. O jeho živote sa v krátkosti píše v Skutkoch apoštolov. Štefan neohrozene vyznával svoju vieru, hovoril vo veľkej múdrosti a mnohí sa na jeho kázanie obrátili.

Nepriateľom Cirkvi sa to však nepáčilo. Pri jeho múdrosti však strácali argumenty a tak našli mužov, ktorí krivo svedčili, že hovoril proti Bohu. Štefan však neohrozene stál pred svojimi nepriateľmi. Biblia hovorí, že jeho tvár bola ako tvár anjela. Hovoril o Ježišovi ako o prisľúbenom Mesiášovi. Vyčítal svojim nepriateľom, že mu neuverili. Vtedy ich pochytil veľký hnev a začali kričať. Štefan sa však uprene díval do neba a povedal: „Vidím nebo otvorené a Ježiša stáť po pravici Boha“.

Vtedy si nepriatelia zapchávali uši, schytili ho, vyviedli von z Jeruzalema a tam ho kameňovali až na smrť. Kým ho kameňovali, on sa modlil: „Pane Ježišu, nezapočítaj im tento hriech.“ Po týchto slovách zomrel. Pri jeho smrti bol prítomný aj Šavol, budúci veľký apoštol Pavol.

Mária Mistríková-Vasileva OFS

Sviatok Svätej rodiny

Sviatok Svätej rodiny – Ježiša, Márie a Jozefa je ďalším sviatkom, ktorý patrí do vianočného obdobia katolíckej cirkvi. Od r. 1969 sa slávi v nedeľu nasledujúcu po Narodení Pána, teda po 25. decembri. Pôvodne sa slávil v prvú nedeľu po Zjavení Pána – po Troch kráľoch. Sviatok Svätej rodiny je dňom, keď manželia obnovujú svoje manželské sľuby.

Kňazi v tento sviatok počas svätých omší obvykle pripomínajú biblické udalosti týkajúce sa Ježiša, jeho matky Márie a otca Jozefa. Zároveň zdôrazňujú význam rodiny v súčasnej spoločnosti, nezastupiteľnú úlohu matiek, ale i otcov v rodinách, dôležitosť dobrých vzťahov medzi rodičmi a deťmi, ako aj medzi ostatnými členmi rodiny.

Kult Svätej rodiny (Ježiš, Mária a Jozef) má svoje korene už v stredoveku, ale do kresťanskej verejnosti prenikol až začiatkom 17. st. Jedným z jeho horlivých šíriteľov bol sv. František Saleský (1567-1622), ktorý predstavoval tri osoby Svätej rodiny ako zemský obraz nebeskej Najsvätejšej Trojice. K tejto myšlienke pridali ďalší rozmer jezuiti vo Francúzsku, ktorí ju dávali ako vzor kresťanských rodín. Vo francúzskej časti Kanady bol veľkým šíriteľom úcty k Svätej rodine quebecký biskup Francois de Montmorency Laval (1623-1708). Medzi podporovateľov kultu Svätej rodiny patrili aj pápeži Pius IX. (1846-1878) a Lev XIII. (1878-1903). Ale až Benedikt XV. v r. 1921 nariadil slávenie tohto sviatku pre celú cirkev.

Po sviatku Svätej rodiny nasleduje 1. januára sviatok Panny Márie Bohorodičky.

Mária Mistríková-Vasileva OFS

Významní kňazi Novohradu:

LUDOVÍT RASCHKA

Rímskokatolícky kňaz, biskupský radca, čestný kanonik Mons. Ludovít Raschka sa narodil 5. 1. 1910 v Lučenci. Ludovú školu absolvoval v rodnom meste v rokoch 1916-21. Reformné reálne gymnázium navštevoval v rokoch 1921-26 v Lučenci a v rokoch 1926-29 v Rožňave, kde zmaturoval. V rokoch 1929-34 študoval teológiu na Rímskokatolíckej bohosloveckej fakulte v Rožňave, za kňaza bol vysvätený 4. 2. 1934 v Rožňave. V rokoch 1934-36 pôsobil vo farnostiach Rapovce a Šurice. Ako mladý kaplán bol najprv pridelený do Rapoviec, odkiaľ pochodil všetky okolité obce – Kalondu, Muľku, Trebeľovce, Mučín i Lipovany. V ďalšom období okrem kaplánskej činnosti vyučoval náboženstvo v Šuriciach, Čamovciach a Hajnáčke. V r. 1936 vykonal 5-mesačnú vojenskú službu vo vojenskej nemocnici v Komárne.

V rokoch 1937-40 bol katechétom v Rimavskej Sobote a v rokoch 1940-43 na gymnáziu v Lučenci. Okrem toho slúžil sväte omše v Lučenci, Mikušovciach, Panických Dravciach a vo Vidinej. V rokoch 1943-58 vykonával funkciu duchovného správcu v rímskokatolíckej nemocnici v Rožňave. V r. 1948 nemocnicu poštátnili a potom tu pôsobil už len ako účtovník. Kňazskú činnosť však mohol naďalej realizovať v priestoroch nemocnice. V r. 1960 bola v nemocnici zrušená opatrovateľská činnosť mníšok a niečo vyše roka predtým musel aj on z nemocnice odísť. Vtedy si ho vzal k sebe Otec biskup Róbert Pobožný a vymenoval ho za tajomníka Biskupského úradu. V roku 1960 utrpel ťažký úraz (zlomenina), kvôli ktorému musel v r. 1962 odísť na dôchodok.

Po vyzdravení ešte sporadicky vykonával kňazskú funkciu niekoľko rokov. Svoju poslednú svätú omšu, tzv. železnú celebraziu 3. 2. 1999 v Rožňave – pri príležitosti 65. rokov od kňazskej vysviacky. Miništrovali mu osobne vtedajší biskup Mons. Eduard Kojnok, jeho zástupca a asi 20 kňazov z Rožňavy a okolia. Mons. Ludovít Raschka zomrel 8. 6. 2002 v Rožňave, pochovaný je v rodnom Lučenci.

František Mihály

Prijali sme Dar Ducha Svätého ...

Božími deťmi už sme. Stalo sa tak pri krste, kde nás priniesli naši rodičia a krstní rodičia. Dnes sme sa rozhodli prijať sviatosť, ktorá dopĺňa sviatosť krstu – Birmovanie.

V sobotu 25. októbra 2014 v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci pri slávnostnej svätej omši o 10,00 hod. sme prijali Sviatosť Birmovania vkladáním rúk diecézneho biskupa Mons. Vladimíra Fila. Birmovanie je sviatosť, kedy kresťan dostáva od Boha Dar Ducha Svätého, ktorý je potrebný k napomáhaniu žiť kresťanský život. Pre nás mladých by to malo byť povzbudenie do života, byť vzorom a príkladom pre vrstovníkov.

Mladí birmovanci sa pripravovali na túto slávnosť hlavne účasťou na svätých omšiach okrem nedele a sviatkov, každé piatky. Zúčastňovali sa mládežníckych adorácií. Zúčastňovali sa na stretnutiach s pánom farárom a so svojimi skupinovými animátormi.

Dvom mladým birmovancom som položila nasledovné otázky: Kto pripravoval birmovancov? Aké je a podľa koho ste si vybrali birmovné meno? Čo by si chcel, aby Ti do života priniesla Sviatosť birmovania?

Dominika L.: „Zo začiatku nás pripravoval pán farár Rastislav Polák, neskôr pán farár Peter Fábian. Boli sme rozdelení do skupín, v mojej skupine bol animátorom Šimon Sabó. Moje birmovné meno je Lucia – podľa sv. Lucie“.

Daniel S.: „Vo svojom živote chcem rozvíjať Dary Ducha Svätého. Mojm birmovným menom je Tomáš, podľa apoštola Tomáša“.

Birmovancov bolo spolu 58, z toho 9 bolo z Vidinej. A pre nás ostatných je takou povinnosťou modliť sa za týchto mladých ľudí, aby to, čo prijali, vedeli aj zužitkovať vo svojom živote ...

Daniela Jalovecká

Zakladateľ Saleziánov - Svätý Ján Bosco - ako ho možno nepoznáme

200. výročie jeho narodenia 1815-2015

Kým bol živý, patrilo Taliansku. Keď umrel, patrí celému svetu. Don Bosco životopis je vierovyznaním a hymnou života, v ktorom Boh otcovskou starostlivosťou drží človeka za ruku a vedie ho po svojich cestách spolu so svojou Matkou Máriou.

Ján Bosco sa narodil 16. augusta 1815 v malej dedinke Becchi, v Taliansku. Mal dvoch bratov – Jozefa a nevlastného brata Antona. Otec mu zomrel, keď mal dva roky. Matka Margita sa s láskou starala o svoje deti, vychovávala ich k úcte k Bohu, k práci.

Ako deväť-ročný mal sen. Videl veľký dvor, na ňom plno chlapcov. Jedni sa smiali, zabávali a mnohí aj hrešili. Proti nim použil Bosco aj páste. Zrazu videl pred sebou muža, odedého do bieleho rúcha a jeho tvár žiarila, že nebolo možné sa dívať. Muž ho oslovil menom, kázal mu postaviť sa na čelo hašterivých chlapcov a povedal: „Nie bitkou, ale láskou a priateľstvom si ich musíš získať. Dám Ti učiteľku a pod jej vedením dokážeš nemožné ...“ Pri mužovi náhle stála žena. Jej plášť bol z nádherných hviezd, chytila ho za ruku a ukázala na chlapcov. Chlapci zmizli a miesto nich videl mačky, psov, medvede, vlkov a iné zvieratá. Pani mu povedala: „Tu je Tvoje miesto, tu pracuj,

buď pokorný, statočný a čo sa stane s týmito zvieratami bude i s chlapcami“. A zrazu videl tiché baránky. Pani mu povedala: „Časom pochopíš“. Tento sen sa mu zopakoval viackrát.

Od malička túžil byť kňazom, to sa mu kľukatými cestami splnilo 5. júna 1841. Stal sa ctiteľom Panny Márie, ktorej dal meno Pomocnica. A s jej pomocou začal plniť svoj sen. Zhromažďoval chlapcov, o ktorých sa nik nestaral, robil im prednášky, učil ich pracovať, zabával ich. A s hlbokou pokorou a vierou v Boha a Matku Božiu, oddaný do ich vôle, vlastne z ničoho staval domov pre chlapcov. Zázračnou pomocou dostával dary. Tisícim chlapcov vytvoril domov, dostali od neho vzdelanie, mnohí z nich sa stali kňazmi.

Don Bosco zomrel 31. januára 1888 v Turíne ako 72-ročný. Jeho hrob je doteraz pútnickým miestom. Pomáhal za života a pomáha aj po smrti.

Dňa 1. apríla 1934 sa do Ríma do baziliky hrnuli zástupy ľudí. Svätopeterský chrám bol vyzdobený, z fasády visel obraz sv. Jána Bosca, kľačiaceho pred vzkrieseným Kristom. Konalo sa svätorečenie Jána Bosca. Svätý Otec Pius XI. ustanovil tento deň, bola Veľká noc a jubilejný svätý rok * 1900-té výročie Kristovej smrti.

Daniela Jalovecká

Hromnice – očisťovanie Panny Márie

Slávime dve tajomstvá. Sviatok Obetovania Pána a sviatok Panny Márie. Mária, ako nepoškvrnená Panna podriaďuje sa Mojžišovmu zákonu a prichádza do chrámu, aby sa očistila. Pokorne, hoci to nepotrebuje. Zároveň podľa iného zákona obetuje Bohu svojho prvorođeného syna. Špasiťel sveta sa dnes prvýkrát úradne stretáva so svojím ľudom, ktorý zastupuje stary Simeon a prorokyňa Anna. Preto Gréci nazvali tento sviatok Hypapante – Stretnutie.

Simeon prichádza do chrámu z vnuknutia Ducha svätého. Berie Ježiša do svojho náručia a velebí Boha slovami: „ ... lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov, svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“

Mária, ako každá matka je polichotená, hoci vie, že jej syn je výnimočný. V tomto momente ešte netuší, že prináša Bohu rannú obeť, ktorá bude završená večernou obeťou na Kalvárii. Simeon ich požehnáva a pokračuje vo svojom proroctve „ ... On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, a tvoju vlastnú dušu prenikne meč – aby vyšlo najavo zmysľanie mnohých srdc“. Od tejto chvíle Mária začína žiť svoj bolestný život. Nemôže zabudnúť na Simeonovo proroctvo, lebo ako Ježiš rastie, postupne sa jej bolesť stupňuje a spoznáva ju v rôznych formách.

A týmto svojím životom je Mária pre nás kresťanov veľkým vzorom. Vidí ako jej syna mnohí nasledujú a iní odmietajú. Rovnako ako Ježiš aj ona bude mnohými odmietaná až do konca čias. S láskou obetuje celý svoj život pre Ježiša a má lásku pre všetkých. Ježiš bol dokonalý a mnohí sú proti nemu. O čo viac jeho nepriatelia využívajú naše nedostatky a slabosti. Učme sa od Ježiša a od Márie obetovať tento náš „boj“ Bohu.

Prežívame rôzne príkoria, hriechy, choroby, cítime sa

slabí a opustení. Aj toto utrpenie môžeme obetovať za seba, za svojich drahých, za kňazov, lebo cez našu obeť môže Pán prejavíť svoje milosrdenstvo iným. Obeta má najväčší význam vtedy, keď je obetovaná z lásky. Vo svetielku hromničky, ktorá znázorňuje „Ježiša – večné a radostné svetlo“, prosíme Boha o silu k poslušnosti Božieho zákona a ustanoveniam Cirkvi

podľa vzoru Márie. O to, aby svetlo evanjelia priviedlo nevercov k viere, aby rodičia s radosťou obetovali svoje deti do kňazskej a rehoľnej služby, prosíme za seba samých: „Nech nám Mária, naša nádej, pomáha urobiť náš život obeťou, milou nebeskému Otcovi, radostným darom našim bratom, postojom, ktorý vždy hľadá na zajtrajšok“. (Sv. Otec František)

Judita Čemanová

100. repríza muzikálu „My fair lady“ v Banskej Bystrici

Priaznivci hudobného a tanečného umenia mali v stredu 29. 10. 2014 možnosť zúčastniť sa na predstavení muzikálu „My fair lady“ v priestoroch Štátnej opery v Banskej Bystrici. Autorom hudby je Frederic Loewe, libreto napísal Alan Jay Lerner. Predlohou

je divadelná hra – komédia G. B. Shawa Pygmalion, ktorá svoj námet čerpá zo starovekých gréckych bájí. Svetová premiéra sa konala 15. 3. 1956 v newyorskom Divadle Marka Hellingera. Na Broadwayi slávil tento muzikál obrovské úspechy a prvá inscenácia dosiahla rekordných 2.717 repríz.

Zájazd do Banskej Bystrice zorganizoval rímskokatolícky farský úrad v Lučenci pod vedením Vdp. ThLic. Petra Fábiana. K dispozícii sme mali 45 lístkov, ktoré sa rozpredali za necelé 3 týždne. Samotné divadlo bolo plné návštevníkov, predstavenie vypredané – jednalo sa o jubilejnú 100. reprízu tohto titulu v Banskej Bystrici.

V hlavných úlohách muzikálovej inscenácie účinkovali: Oľga Hromadová, Šimon Svitok, Mikuláš Doboš, Igor Lacko, Alena Hodálová, Alena Stopková, Dušan Šimo, Ivan Zvarík, Peter Schneider a i.

Predstavenie malo príťažlivý spád, všetci zainteresovaní umelci – sólisti, zbor, balet, orchester i dirigent podali vynikajúce výkony. Známe melódie, komické situácie i výkony hercov sa našim ľuďom veľmi páčili. Z Banskej Bystrice sme si všetci odniesli domov veľa príjemných zážitkov.

František Mihály

Boli sme na Čardášovej princeznej v Operetnom divadle v Budapešti

Sobota 23. november 2014 bola ďalším výletným dňom Farského úradu v Lučenci, ktorý tentokrát zorganizoval pre svojich milovníkov hudby návštevu operety Emmericha Kálmána Čardášová princezná v Operetnom divadle v Budapešti. Svetová premiéra sa konala 15. novembra 1915 v divadle Johann Strauss Theater vo Viedni, v Budapešti mala opereta premiéru 3. novembra 1916. Odvtedy pochodila celý svet – New York, Tokio, Paríž, Rím, Stockholm, Helsinki, Mníchov, Prahu, ... a dodnes je stále populárna svojimi valčíkovými a čardášovými melódiami.

Jednotliví sólisti sa snažili vydať zo seba maximum, aby sa tak zapáčili obecenstvu, ktoré zaplnilo priestory divadla do posledného miesta. Svojím spevom, hereckým umením, no najmä bravúrnymi tanečnými kreáciami si

priazeň divákov získal predstaviteľ grófa Bonifáca Kancsiánu mladý herec Dávid Szabó. Veľmi kvalitné výkony podali hlavní predstavitelia: Mónika Fischl (Sylvia Vereczky, soprán), Attila Dolhai (Edwin, tenor) a Bori Kállay (Anhilte, alt). Humorom zasa nešetrili herci András Faragó (časník Miško) a Csaba Jantyik (Leopold Mária von Lippert-Weylersheim).

Budapeštianske predstavenie Čardášovej princeznej v nás zanechalo skutočne hlboký estetický zážitok. Mnohí z nás sme si pripomenuli známe árie z tejto operety, i keď niektoré z nich dostali nové maďarské texty. Z divadla sme odchádzali plní optimizmu, vynikajúco naladení a ešte aj v autobuse sme si niektoré melódie pospevovali.

František Mihály

Výstava k nedožitým 100. narodeninám maliara Ernő Fischera v Lučenci

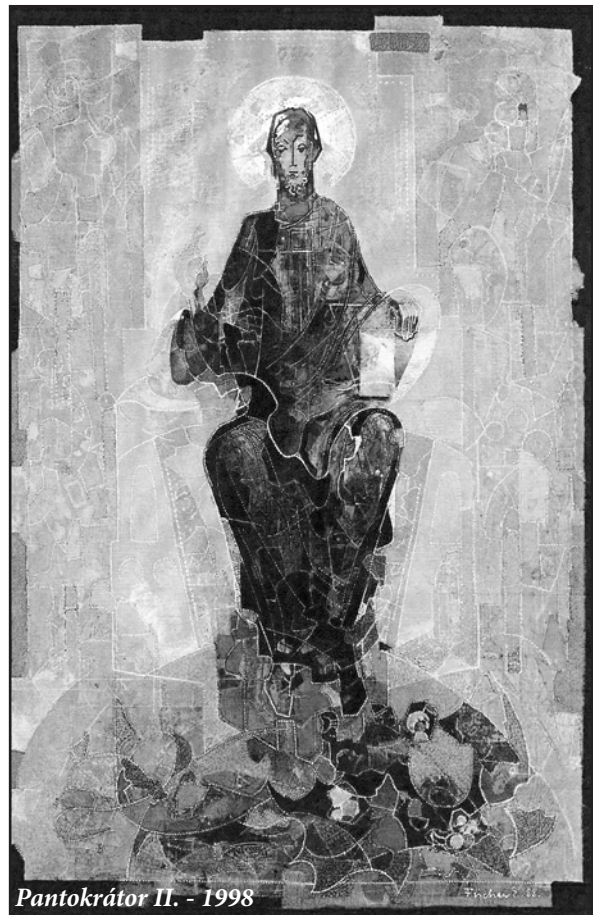
Vo štvrtok 2. októbra 2014 bola v Novohradskom múzeu a galérii (NMG) v Lučenci otvorená výstava pri príležitosti 100. výročia narodenia maliara Ernő Fischera, lučenského rodáka. Konceptia výstavy bola v réžii Nadácie Ernő Fischera z Budapešti v spolupráci s Maďarským inštitútom v Bratislave a Slovenským inštitútom v Budapešti. Lučenskými spoluorganizátormi boli NMG a Pamätný dom Júliusa Szabóa. Diela k výstave zapožičali tieto inštitúcie: Kresťanské múzeum Esztergom, Múzeum Ferenca Móru Szeged, Pedagogická fakulta Univerzity Gyulu Juhásza Szeged, Hotel Kempinski Budapešť, príbuzní a priatelia autora. Výstava je rozdelená na dve časti: V Pamätnom dome J. Szabóa sú vystavené umelcové náčrty, kresby a grafiky a v NMG finálne diela, v ktorých prevažuje

Golgota - 1979

sakrálna tematika. Obe výstavy sa navzájom dopĺňajú a treba ich chápať ako jeden celok.

Akademický maliar, vysokoškolský učiteľ Prof. Ernő Fischer sa narodil 18. 7. 1914 v Lučenci. Gymnázium absolvoval v rodnom meste v r. 1928-36, maturoval v triede prof. Zoltána Szénffyho. V r. 1936-38 študoval na Vysoké škole architektúry a pozemného staviteľstva v Prahe a v r. 1938-39 a 1946-49 na Vysoké škole výtvarných umení v Budapešti u profesorov Vilmosa Aba-Nováka a Jánosa Kmettyho. V r. 1949-51 pôsobil ako stredoškolský učiteľ na gymnáziu v Budapešti, v r. 1951-58 ako odborný pracovník v Ústave pre ľudové umenie v Budapešti. V r. 1959-74 bol vysokoškolským

Pantokrátor II. - 1998

učiteľom na Vysoké škole pedagogickej v Szegede. Od r. 1974 žil na dôchodku v Budapešti, no temer do posledných dní života sa venoval výtvarnej tvorbe. Zomrel 9. 10. 2002 v Budapešti a tu je pochovaný na Kerepešskom cintoríne neďaleko Východnej stanice (Keleti pályaudvar).

Podstatou jeho maliarstva je vyjadrenie syntézy totálneho sveta. Všetko to, čo 20. storočie vo svojej umeleckej abstrakcii odhalilo, dokázal majster Fischer pretlmočiť do vlastného umeleckého jazyka, ktorý je pre človeka zrozumiteľný v symbolickej obrazovej sústave. Majster Fischer vždy tvrdil, že výtvarný umelec musí vedieť nápady či myšlienky zrozumiteľne vyjadrovať a nie predkladať veľa neurčitých „vymyslení“, ktorým dokáže rozumieť iba veľmi úzky okruh špecialistov. V konečnom významne je potrebné vrátiť do abstrakcie figuratívnosť, pomocou ktorej možno vyjadrovať veľké životné či sakrálné témy, rozprávky alebo báje, čerpajúce prevažne z mytológie. Rovnako je potrebné vytvárať si vlastnú mytológiu aj z dnešného sveta a sympaticky ju výtvarne realizovať.

František Mihály

Zriadenie novej farnosti Lučenec - Rúbanisko

Drahí bratia a sestry,

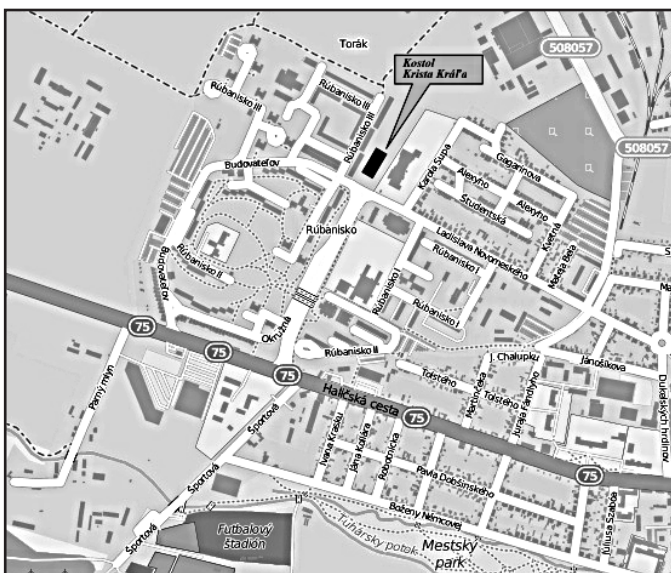
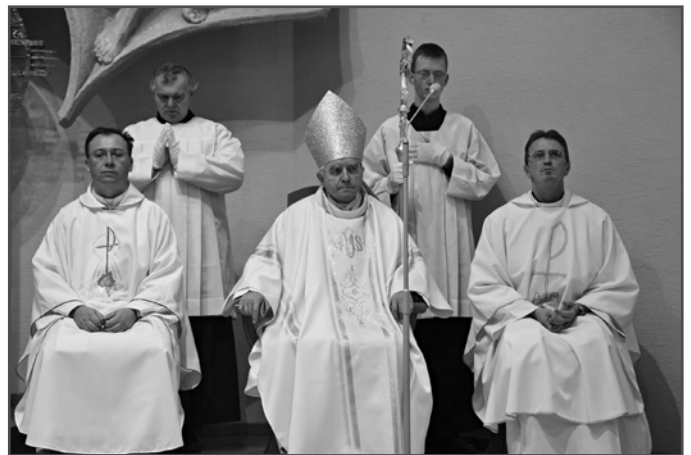
v nedeľu 23. novembra 2014 na Slávnosť Krista Kráľa najdôstojnejší otec biskup Mons. Vladimír Filo zriadil pre sídlisko Rúbanisko v Lučenci a príslušné ulice samostatnú farnosť. Podľa Kódexu cirkevného práva Kán. 515 - § 1. „Farnosť je určité spoločenstvo veriacich, natrvalo ustanovené v partikulárnej cirkvi, o ktorej pastoračná starostlivosť je pod autoritou diecézneho biskupa zverená farárovi ako jeho vlastnému pastierovi.“ Za farára pre novozriadenú farnosť otec biskup vymenoval veľadôstojného otca Jaromíra Luptáka, ktorého v rámci odpustovej svätej omše uviedol do úradu. Farár má právomoc a povinnosť učiť, posväcovať a riadiť veriacich bývajúcich na území jeho farnosti. Pre praktický kresťanský život to znamená, že o vysluhovanie sviatostí a slávenie svätenín sa treba obrátiť s dôverou na toho duchovného otca, pod právomoc ktorého veriaci človek podľa bydliska patrí. K novozriadenej farnosti Lučenec - Rúbanisko boli pridružené nasledujúce ulice:

Haličská cesta, všetky čísla
- okrem 1, 3, 5
Ladovo
Parný mlyn
Rúbanisko I
Rúbanisko II
Rúbanisko III
Smetanovo námestie
Tenisové ihrisko
Ulica B. Němcovej
Ulica budovateľov
Ulica Dekréta Matejovie
Ulica Dukelských hrdinov
Ulica F. M. Dostojevského
Ulica F. Palackého
Ulica Gagarinova
Ulica I. Krasku
Ulica J. Chalupku
Ulica J. Kollára
Ulica J. Martinčeka

Ulica Janka Alexyho
Ulica Jánošíkova
Ulica Júliusa Szabóa
Ulica Juraja Fándlyho
Ulica Karola Supa
Ulica Kukorelliho
Ulica kvetná
Ulica L. N. Tolstého
Ulica Ladislava Novomes-
kého
Ulica M. Kukučina
Ulica M. Nešpora
Ulica maršála Malinovského
Ulica Mateja Bela
Ulica Pavla Dobšinského
Ulica robotnícka
Ulica športová
Ulica študentská
Vinica

Telefónny kontakt pre farnosť Lučenec-Rúbanisko: 0944 484065.

Peter Fábian

Vladimír Filo
Episcopus rosnaviensis

Dekrét o zriadení farnosti Lučenec - Rúbanisko

Je veľkou radosťou diecézneho biskupa vidieť ako sa spoločenstvo veriacich zverené do jeho pastoračnej starostlivosti otvára vo svete a rozrástá počtom. Vzhľadom na lepšie zabezpečenie pastoračnej starostlivosti, vypočítuje si odporúčane prídavných farností a dekretom a zriaďuje novú presýpaciu farnosť, mocou, ktorou mi dáva kán. 515 §2 CIC, týmto nariadením

zriaďujem farnosť LUČENEC - RÚBANISKO,
rozdeľenú farnosť Lučenec.

Farnosť kostol v Lučenci - Rúbanisko je zaradená Kristovi Kráľovi. Tým, že sa vytvorila farnosť Lučenec - Rúbanisko, má na základe samého práva právu súbežnosti, ku ktorej sa viažu povinnosti a práva, ktoré kánonické právo priručuje farnosti. Zriadením farnosti Lučenec - Rúbanisko sa majetok farnosti Lučenec delímituje podľa príloženého zoznamu, ktorý tvorí neodlučiteľnú súčasť tohto zriaďovacieho dekretu.

Dúfam, že toto nové usporiadanie prispieje k prebĺhenu života svätej a vzrušujúcej Božej kresťanstva.

Tento dekret nadobúda platnosť dňom 23. novembra 2014.

Dané na Biskupskom úrade v Rovníku dňa 13. novembra 2014. Prot. n. 1048/2014

Mária Kereš
kancidár

Vladimír Filo
robnický biskup

Vdp. Mgr. Jaromír Lupták - nový farár pre sídlisko Lučenec - Rúbanisko

V nedeľu 23. novembra 2014 na svätej omši na sviatok Krista Kráľa sa novým pánom farárom pre sídlisko Rúbanisko v Lučenci a príslušné ulice stal veľadôstojný pán Mgr. Jaromír Lupták. Do tejto funkcie ho vymenoval rožňavský biskup Mons. Vladimír Filo. Jaromír Lupták sa narodil 22. 6. 1970 v Rimavskej Sobote. Vyrastal v obci Jesenské, kde v r. 1976-84 získaval základné vzdelanie.

V r. 1984-88 navštevoval Strednú poľnohospodársku školu v Rimavskej Sobote. Nasledovala základná vojenská služba, ktorú absolvoval v Martine. V r. 1992-98 študoval v Teologickom inštitúte UK Bratislava v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí. Za kňaza bol vysvätený 21. 6. 1998 v Rožňave Ocom biskupom Mons. Eduardom Kojnokom. V r. 1998-2014 bol farským administrátorom v obci Nová Bašta v okrese Rimavská Sobota. Od 23. 11. 2014 je farárom novozriadenej farnosti Lučenec – Rúbanisko. Pri tejto príležitosti som Vdp. Jaromíra Luptáka požiadal o nasledovný rozhovor.

Ako sa cítite ako novovymenovaný farár farnosti Lučenec – Rúbanisko?

Na prvom mieste to bolo pre mňa prekvapenie, na druhom zdesenie a na treťom uspokojenie. Je to v mojom živote taká veľká zmena, s akou som nepočítal. Budem si musieť zvyknúť na nové prostredie, na nových ľudí, čo si bude vyžadovať viac času a uvažovania.

Čo plánujete urobiť ako prvé vo svojom úrade?

Nie úradovať, ale spoznávať ľudí a ich život tu, na Rúbanisku. V prvom rade by som sa chcel stať ich pozorovateľom, aby som sa dokázal zžiť do ich problémov. No a samozrejme, chcem ich duchovne sprevádzať.

Ako si predstavujete spoluprácu s farnosťou Lučenec – Mesto?

Túto spoluprácu si predstavujem v jednej kontinuite, ktorá tu v meste existuje. Na túto tému sme už hovorili s Vdp. Petrom Fábianom a zhodli sme sa v tom, že sú to pre nás nové výzvy, nové úlohy, s ktorými sa človek najskôr musí zžiť a až potom môžu prísť konkrétne kroky. Farský časopis Pelikán plánujeme len jeden pre obe farnosti.

Ďakujem za rozhovor.

František Mihály

SLÁVA TI KRISTE, KRÁĽ VEČNEJ SLÁVY

Kostol je vonkajším znakom spoločenstva, v ktorom sa koná Ježišova obeta na Kalvárii. Zem skropená Ježišovou krvou sa takto celá stáva posväteným chrámom. V našich myšlienkach nový kostol na sídlisku Rúbanisko klíčil už v XX. storočí, ale k začatiu realizácie došlo len po písomnom súhlase Mons. Eduarda Kojnoka a po požehnaní základného kameňa 20. 9. 2002. Jeho modlitby boli vypočuté. V čase výstavby kostola sme prežívali 14 zastavení Krížovej cesty. Zastavenie „DOKONANÉ JE“ bolo 4. septembra 2010, „PRÁZDNY HROB“ až 23. októbra 2014.

Povzdych mojej duše

Kolená moje sa skláňajú k Tebe.
Šum tichej modlitby
sa vynára z hlbín nekonečna duše.
Smerujú do výšín z vdaky.
K Tebe, Bože, v Nebi.

Teraz už kríž vežu posväcuje.
V Bohostánku, v tichu uložený,
Na mieste oltára teba čaká.
Čaká na hostí, ktorých nasycuje.

Svoje Božstvo si na kríži ukryl.
Zázraky si konal tam, kde bola viera.
V Hostii zas skrývaš svoje Telo,
aby tvoja Láska bola s nami celá.

Bože odpláť všetkým za dielo umu,
za ich lásku, modlitby a pot tváre.
Veď si nás vždy viedol,
riadil a žehnal neustále.

Bože, zostaň s nami stále.
Deň sa už schýľuje a večer zvečerieva.
Amen.

Štefan Kružliak

2015

© Jakubec Ervín

Január

po	ut	st	št	pi	so	ne
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

Február

po	ut	st	št	pi	so	ne
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	1

Marec

po	ut	st	št	pi	so	ne
23	24	25	26	27	28	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

Apríl

po	ut	st	št	pi	so	ne
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3

Máj

po	ut	st	št	pi	so	ne
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Jún

po	ut	st	št	pi	so	ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	1	2	3	4	5

Júl

po	ut	st	št	pi	so	ne
29	30	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2

August

po	ut	st	št	pi	so	ne
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

September

po	ut	st	št	pi	so	ne
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	1	2	3	4

Október

po	ut	st	št	pi	so	ne
28	29	30	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

November

po	ut	st	št	pi	so	ne
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	1	2	3	4	5	6

December

po	ut	st	št	pi	so	ne
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

Od Katariny až do Hromnic

Naša starká ako 4-ročná ostala úplná sirota, sama bez majetku a bez lásky. S Božou pomocou a s darmi, ktoré od Boha získala, dostala časom oboje. Keď nám to starká rozprávala, ťažký život sme jej sem-tam závideli.

Koncom jesene sa na lazoch začínali priadky a páračky. Dievča, ktoré prišlo na priadky, sa už považovalo súce na vydaj. Počas „dievčokých dní“ v utorky a štvrtok chodili na priadky aj mládenci. Keďže sa dni skracovali a noc bola vždy dlhšia, verilo sa, že zlo má prevahu nad dobrom. Dievčatá začínali zariekať a čarovať. Starká sa snažila prvá poklopať vretenom na praslicu a vravela: „*Pospeše, pospeše, príď ku mne po streše, vretienko javorové, zo všetkých na moje!*“ A potom zvolala: „*Tetka z vášho na moje!*“, aby jej pribudlo čo najviac nití.

Na Katarínu sa začínali „stridzie dni“, ktoré trvali až do Vianoc. Strigy odoberali kravám mlieko, premieňali sa na mačku a vedeli sa pretiahnuť cez štrbiny aj cez kľúčovú dierku. Na týchto miestach gazda cesnakom alebo posvätenou kriedou nakreslil kríže a okolo kruh. Na Katarínu starká nepriadla ani nešila, aby sa jej nezbiejali prsty. Mládenci odvláčali brány, rozoberali vozy a poskladali ich hoci aj na susedovej streche. Robili sa zábavy, lebo onedlho začínal advent a s ním pôst.

Aj deň Ondreja patrilo medzi stridzie dni. Verilo sa, že „*sneh, ktorý na Ondreja padol, dlho leží, on len na Gregora do potoka beží!*“. V tento deň si dievčatá veštili a čarovali v snahe nájsť si dobrého muža. Kto poznal nášho starkého, uznal, že bol vyčarovaný – urastený, šikovný a láskavý. Iste preto, že starká liala cez kľúčovú dierku olovo do vody a odriekala: „*Ondreju, Ondreju, olovo tebe leju, by si mi dal znať, s kým budem pri oltári stáť ...*“ Drevo a kľúč museli byť ukradnuté a hrniec nový. Večer starká triasla plotom a hovorila: „*Kývam, kývam plotom, nikto nevie o tom, iba Pán Boh z neba, že mi muža treba ...*“

Na Barboru sa dievčatá obliekali do bielych plachiet a husacími krídlami vymetali po domoch izby a pavučiny. Olamovali vetvičky „*barborky*“, ktoré do Vianoc zakvitli. Mikuláš chodil po domoch s anjelom a čertom. Lucia bola považovaná za najväčšiu bosorku. Kto si v tento deň o polnoci zastal na krížnych cestách do kruhu nakresleného trojkráľovou kriedou, uvidel všetky strigy. Kto od Lucie do Vianoc robil stolček každý deň po troche bez jediného klinca, na štedrý deň sedel na ňom v kostole, videl všetky strigy obrátené chrbtom k oltáru. Starkej sa naštastie žiadna striga neukázala, lebo jedla veľa cesnaku.

Po Lucii začal učiť pečiť oblátky. Žiaci chodili po domoch zbierať suroviny pospevujúc „*... dajte žita na oblátky, už idú vianočné sviatky ...*“ Dva-tri dni pred Vianocami roznášali deti oblátky za štedrú výslužku pre učiteľa.

Tomáš bol deň lesov a starká neviem prečo hovorievala: „*Na Toma, sed' doma!*“. Maslo zmútené na Tomáša malo hojivú silu. Bol to deň zakáľáčiek, lebo mäso z brava na Tomáša zabitého vydržalo dlho čerstvé.

Na Kračún, ako starká volala štedrý deň, lebo bol najkratší deň v roku, vstávala starká sotva minula polnoc, lebo do východu slnka museli byť koláče hotové. Pri práci vyskakovala, aby cesto dobre nakyslo a chlieb aj koláče boli pekne vysoké. Nevydarené koláče znamenali úpadok hospodárstva. Večera sa mala začať vo chvíli, keď sa na oblohe ukázala prvá hviezda, lebo to bol aj dohviezdny večer.

Vianoce a Traja králi sa niesli v znamení vinšovačiek a koledníkov. Hromnice znamenali koniec vianočného obdobia. V kostole sa svätili sviečky hromničky, ktoré mali liečivú aj ochrannú moc. „*Keď na Hromnice voda zo strechy tečie, zima sa dlho povlečie*“. Pamätám si na letá u starkej v detstve. Keď prvýkrát zahrnelo, starká utekala do izby, zapálila hromničku, pristúpila tvárou k stene, klepkala o ňu čelom a trikrát opakovala: „*Hrm, hrm, hrmenia, moja hlava z kamenia, nebojím sa hrmenia!*“. Potom nás všetkých objala, lebo keď sa spolu máme radi, nič nám neublíži. Modlitba a svetielko hromničky nám dávali odvalu a nádej.

Judita Čemanová

Neušedné stretnutie všedných ľudí ...

Chodia okolo nás, stretávame ich na ulici, v obchodoch ... Nie sú možno na prvý pohľad nápadní, ale čo je nápadné – najčastejšie ich stretávame v kostole. Sú združení v rôznych modlitbových spoločenstvách. A keďže o nich vieme málo, rozhodli sa pripraviť stretnutie pre ostatných. A tak sa za účasti veriacich a zástupcov spoločenstiev konalo 30. novembra 2014 o 15,00 hod v našom farskom kostole stretnutie spoločenstiev. Otvoril ho vdp. farár Fábian ružencom svetla. Potom všetkých srdečne privítal a predstavil spoločenstvá: Ružencové bratstvo slovenské a maďarské, Spoločenstvo Františkánov, Spoločenstvo modlitieb matiek, Spoločenstvo modlitieb otcov, Spoločenstvo modlitieb mužov, Spoločenstvo rodín, Charita sv. Rity, Klub „Anjel“.

Ružencové spoločenstvo vo svojej činnosti vychádza z duchovného zážitku tak, ako pôsobia modlitby. Večeradlá formou duchovných cvičení, ktoré pripravujú najbližšie na 25.-27. marca 2015 v hoteli Pelikán. Účasť na celoslovenských večeradlách. Pozývajú aj na celoslovenské večeradlo v poslednú aprílovú sobotu v r. 2015 do Šaštína.

Františkáni sa stretávajú každý druhý pondelok na fare. Ich stretnutia sú v duchu modlitby, modlitby z breviára, duchovné zážitky odovzdať ďalej, žiť evanjeliom.

Modlitbové spoločenstvo matiek funguje asi 4 roky, stretávajú sa raz do týždňa, aby deti a nielen tie svoje, dali do rúk Pánovi.

Hnutie rodín sa stretáva 1 krát mesačne, každú druhú nedeľu v rodinách v spoločnosti kňaza. Ich stretnutia sú taktiež v duchu modlitieb, prečítaní úryvku z písma, ktoré sa podrobne rozoberá. Súčasťou stretnutí sú aj dobré rady pre rodiny.

Charita pracuje aktívne okrem bežných vecí – teraz hlavne v zimnom období pre bezdomovcov, podávaním jedla, ošatenia. Otvorené centrum „Anjelik“ na Železničnej ulici poskytuje denný pobyt pre matky s deťmi, kurzy varenia, angličtiny. Charita sa zapojila do akcie na pomoc Afrike pečením medovníčkov.

Modlitbové spoločenstvo mužov sa stretáva pri modlitbách, duchovnom raste, ktoré chcú preniesť aj do svojich rodín.

Klub Anjel je určený pre deti a mládež vhodnou formou hľadania Ježiša. Pod vedením animátorov sú deti rozdelené do skupín, stretávajú sa na fare každý piatok pred sv. omšou. Majú pripravené hry, filmy. Okrem toho animátori pripravujú letné aj zimné tábory.

Stretnutie ukončil pán farár Fábian vyložením Sviatosti oltárnej, spievanými litániami k Božskému Srdcu Ježišovmu, krátkou adoráciou a záverečným požehnaním.

A ak sa nám, milí veriaci zdá, že sa nám darí a máme sa primerane dobre, tak možno je to aj zásluha týchto spoločenstiev. Oni totiž vo svojich modlitbách myslia aj na nás ostatných, ktorí z akéhokoľvek dôvodu nie sme ich členmi. NECH BOH ŽEHŇÁ ICH PRÁCU...

Daniela Jalovecká

Ondrej Ivan Kaličiak:

„Rozhodnutie poslúchnuť Boží hlas bolo výsledkom dlhého vnútorného zápasu“

Rímskokatolícky kňaz Mgr. Ondrej Ivan Kaličiak sa narodil 7. 1. 1949 v Rimavskej Soboti. Základné vzdelanie získal v Liešnici a Kokave nad Rimavicou. V r. 1964-67 absolvoval Banické učilište vo Veľkom Krtíši. V r. 1979-84 študoval na SPŠ dopravnej vo Zvolene. V r. 1990-94 získal vysokoškolské vzdelanie v Kňazskom seminári a Bohosloveckej fakulte v Spišskej Kapitule. Vysvätený bol 18. 6. 1994. V r. 1967-75 pracoval ako banký zámocník v Bani Dolina vo Veľkom Krtíši. V r. 1975-90 pôsobil najprv ako sprievodca nákladných vlakov, neskôr ako výpravca vlakov u firmy ČSD v Lučenci. V r. 1994-2011 bol rímskokatolíckym kňazom Rožňavskej diecézy, z toho v r. 2008-2011 inkardinovaný do Ostravsko-opavskej diecézy v Českej republike. V r. 2011 odišiel na dôchodok, od r. 2012 pôsobí ako výpomocný duchovný v Lučenci.

Dôstojný pán Kaličiak, pôvodne ste sa vyučili za bankého zámocníka. Ako si na tieto udalosti spomínate?

Ponad Liešnicu pri Kokave nad Rimavicou, kde som vyrastal, bol koridor dopravných lietadiel. Boli to ešte staré typy lietadiel, ktoré lietali v pomerne malej výške asi 2.000-2.500 metrov nad terénom približne každú štvrtinu. Ja som tieto veľké kovové vtáky obdivoval a sníval o tom, že aj ja budem raz na nich lietať. Mój život sa však začal uberať iným smerom. Na jednej hodine priniesol triedny učiteľ prihlášku do Modrokamenských uhoľných baní na profesiu banký elektrozámocník – 4-ročné štúdium s maturitou. Ako neskôr vysvitlo, bola to len trojročná učňovka profesie údržbár bankých strojov v podzemí. Napriek tomu som to prijal a v novom prostredí som sa rýchlo zadaptoval. Prihlásil som sa do hudobno-estrádnej skupiny, s ktorou sme účinkovali po okolitých dedinách. Keďže som na bývalej EŠU absolvoval jeden ročník hry na klarinete, prihlásil som sa do učňovskej dychovky. Po polroku som hrával aj vo veľkej dychovke až do r. 1975. Toto obdobie môjho života bolo dosť plodné na rôzne činnosti či na životné skúsenosti, ale platil som za to draho – hlavne úpadkom viery. Veľmi dobre som v tom čase zarábala a na slobodárni „žil na voľnej nohe“. Napriek tomu som vo svojom vnútri pociťoval akýsi nepokoj, výsledkom ktorého bolo nutkanie, že musím z tohto prostredia odísť. Mój brat, ktorý pracoval na železnici ma nahovoril, aby som nastúpil k nim ako sprievodca nákladných vlakov. A tak som začínal skutočne od nuly. Postupne som si doplnil štúdium na SPŠ dopravnej vo Zvolene, ukončené maturitnou skúškou.

Kedy a prečo ste sa rozhodli, že sa stanete duchovným pastierom?

Keď som sa raz ako 32-ročný spovedal z hriechov, pri ktorých som sa „červenal ako rak“, môj spovedník sa ma nečakane opýtal, či by som nepouvažoval o duchovnom smerovaní môjho života. Ja som sa vtedy na neho prekvapene pozrel a energicky zavrtel hlavou, že nie. Rozhodnutie poslúchnuť Boží hlas a prijať jeho pozvanie bolo výsledkom dlhého vnútorného zápasu, ktorý u mňa trval takmer 7 rokov. Počas tejto doby som sa postupne zoznamoval s rôznymi ľuďmi a skupinami ľudí – spoločenstvo vozičkárov Samaritán, tajne vysvätený kňaz Ing. Peter Murdza a i. Keďže som mal ako železničiar vlak zadarmo, často som chodil do Bratislavy a odtiaľ prinášal do nášho kraja náboženskú či samizdatovú literatúru. Neskôr som chodil po rodinách autom a po večeroch a nociach som premietal náboženské filmy, zväčša kopírované z rakúskej televízie. Tento práci sa venoval kňaz Štefan Mordel, po ňom sa takto dabované videokazety nazývajú mordelovky. V druhej polovici 80-tych rokov sme skupina pod vedením pátra Štefana Podolinského vstúpili do českej eucharistickej kongregácie Petrinova, pod vedením ktorej sme začali tajne študovať teológiu. Na filozofiu sme chodili k prof.

Jozefovi Opralovi v Trenčianskych Miticiach. Tiež sme chodili na Oravu na prednášky k pátrovi Šmalíkovi a Mons. Trstenskému. Po otvorení seminára v Spišskej Kapitule v r. 1990 sme nastúpili priamo do 3. ročníka. Z tohto obdobia si zvlášť spomínam na Otca biskupa Františka Tondru, ktorý nám prednášal morálku, ako aj na profesorov Jána Magu a Štefana Mareka. Títo dvaja sice nemali akademické tituly, no aj tak nám odovzdali veľké bohatstvo zo svojich pastoračných skúseností.

Po kňazskej vysviacke 18. 6. 1994 ste začali pôsobiť ako kaplán v Lučenci. Priblížte nám, prosím túto etapu vášho života.

Keď som prišiel do Lučenca, farárom tam vtedy bol Vdp. Gabriel Rákai. Už dva mesiace dopredu sa neoficiálne hovorilo o tom, že vraj pán farár vyjadril obavu, ako on bude robiť predstaveného kaplánovi, ktorý je od neho o 16 rokov starší. Môžem však povedať, že počas nášho jednoročného spoločného pôsobenia nepadlo medzi nami ani jedno ostré slovo. I keď som bol už starší, venoval som sa mládeži a ako člen Sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza som propagoval a organizoval večnú poklonu Oltárnej Sviatosti v stredisku večnej poklony na Osuší. Po ročnej kaplánke som dostal menovacie dekrét do farnosti Biskupice, čo ma poriadne šokovalo. Bola to už rok rozvadená farnosť a ja som sa ešte k tomu po maďarsky nevedel ani poriadne prežehnať. Hovorí sa, že chcieť je už polovica úspechu. Ja som chcel a ostatné urobil Duch Svätý. Ani nie po polroku som dokázal odsľúžiť celú liturgiu po maďarsky a to spievanú. V r. 1999 som odišiel na Osušie, nakoľko páter Podolinský bol už chorý. Aj po mojom odchode na Osušie som Biskupičanom chodil slúžiť nedelne sväté omše. V r. 1998 som zorganizoval púť do Medžugoria s týždenným pobytom pri mori na ostrove Brač. Túto akciu som zopakoval v r. 2003.

Následne ste boli v r. 2006 inkardinovaný do Ostravsko-Opavskej diecézy v ČR...

V lete r. 2003 ma moderátor Sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza Vdp. Maroš Kuffa požiadal, aby som prevzal vedenie komunity na Bílej Vodě v Českej republike. Inštitút tam otvoril domov dôchodcov a ja som bol menovaný za duchovného správcu tejto komunity. Spočiatku som pôsobil striedavo na Bílej Vodě a Osuší, od r. 2005 som sa trvalo presťahoval do Čiech. Od 1. 6. 2006 som bol inkardinovaný do Ostravsko-Opavskej diecézy. Náplňou môjho pôsobenia bola správa tejto komunity, po nedeliach a sviatkoch som vypomáhal sv. omšami v okolitých farnostiach. Od 1. 1. 2008 som bol menovaný farárom vo Vápennej a poverený excurrento správcovstvom farností Žulová a Skorošice. Tu som pôsobil ako farár až do dosiahnutia môjho dôchodkového veku v r. 2011.

V súčasnosti vykonávate pastoračnú činnosť v Lučenci ako výpomocný duchovný. V Lučenci ste ju zahájili a tu žijete i teraz. Ako vidíte sám seba s odstupom času?

Do rožňavskej diecézy a konkrétne do Lučenca som sa vrátil 1. 11. 2012 a tu pôsobím ako výpomocný duchovný. Prichádza obdobie života, v ktorom treba začať bilancovať, čo sme od Boha počas svojho života dostali a ako sme to na Jeho česť a slávu a našu spásu využili. Toto by si mali uvedomiť všetci, ktorí sa dostali do seniorského veku. Mnohí sa úzkostlivo držia svojho postavenia či moci, ktoré ponadobúdali počas života. Naivne si myslia, že predsa bez nich to na svete nemôže fungovať a že oni držia pevne v rukách opraty. Popritom tie opraty už drží dávno niekto iný – ich poradcovia a pomocníci a oni sami sa stávajú čoraz viac len „mašiny“ na podpisovanie a pečiatkovanie. Mnohokrát sa na adresu Boha sťažujeme, akoby o nás nedbal a nepočul naše prosby. Aj v mojom živote to bolo veľakrát tak. Pravda je však taká, že človek často až po mnohých desiatročiach zistí, aká je ruka Božej prozretelnosti prezieravá a starostlivá. A tak mi ostáva už len jedno: Ponúknuť svoje zostávajúce roky a sily Jeho službe, aby som sa Mu aspoň čiastočne poďakoval za pomoc a milosť, ktorou ma v živote sprevádzal. Buď Mu za to večná česť a sláva! Amen.

František Mihály

Minden ádvent

**Minden ádvent kegyelem:
Vétkem jóvá tehetem.**

**Minden ádvent vigalom:
Isten Úr a viharon!**

**Minden ádvent érkezés:
Átölel egy drága kéz!**

**Minden ádvent alkalom:
Győzhetsz saját magadon!**

**Minden ádvent ítélet:
Így kellene s így élek!**

**Minden ádvent remegés:
Isten felé epedés!**

**Minden ádvent ima is:
Uram, fogadj be ma is!**

**Minden ádvent szeretet:
Betlehembe vezetett,
Köszönd meg hát a csodát:
A világ karácsonyát!**

Ürögdi Ferenc

ÁDVENTI SZENT IDŐ

A karácsonyi ünnepekör bevezető része az ádvent. A neve a latin adventus, azaz eljövétel szóból származik és ez a név jelzi, hogy ez az idő az Úr eljövetelére emlékeztet. Ezt az időszakot három vonás jellemzi: 1. Ádvent az imádság ideje; 2. Krisztus eljövetelére való várakozás és a Messiás utáni vágy; 3. A Szűzanya tisztelete.

1. Ádvent, mint bűnbánati idő. Minthogy az egész karácsonyi ünnepekör kialakulására a már meglévő húsvéti ünnepekör volt hatással, azért az ádvent, mint előkészítő idő hasonlít a nagyböjtre. Ezért első jellemvonása a bűnbánat, mert erre és imádságra serkent. A szentleckében Szent Pál apostol önmegtágadásra, bűnbánatra, böjtre, imádságra és az erények gyakorlására figyelmeztet. Az evangéliumok közül az első az utolsó ítéletről, a többi Keresztelő Szent Jánosról szól, és mind arra intenek, hogy tartsunk bűnbánatot és így készítsük elő az Úr útját. Az ádvent a bűnbánat mellett teli van bizalommal és reménnyel.

2. Ádvent az Úr eljövetelére való várakozás ideje. Az Úrnak hármass eljöveteléről szól a liturgia: történelmi eljöveteléről a múltban; kegyelmi eljöveteléről ma is minden ember lelkében, a jelenben; és utolsó eljöveteléről a jövőben, a világ végén. Mint gyermek, ki Betlehemben született; mint Üdvözítő, ki ma is lelkünk megváltója; és mint Bíró, aki felhőtrónján ítél eleveneket és holtakat. Első eljöveteléről úgy emlékezik meg az Egyház, hogy lélekben visszahelyezkedik a Krisztus előtti korszakba. Ahogy ebben az időben vágytak az igazak a Messiás után, ahogy ők imádkoztak eljöveteléért, úgy vágyódik és imádkozik az Egyház ma is a liturgiában. Második, kegyelmi eljöveteléről úgy emlékezik meg a liturgia, hogy egyrészt az Úr útjának előkészítésére int, másrészt az Úr szívünkbe való méltó befogadására is előkészít. A harmadik eljövételt az Egyház, mint az utolsó ítéletet, egyúttal mint a győzelem és az öröm boldogító napját várja. Egyben egész földi életünk is egy nagy ádvent, amelynek az Úr Jézusnak színéről való látása lesz a karácsonya.

3. Végül ádvent a leggyengédebb Mária-tisztelet ideje. Az Egyház a Szűzanyára gondol, aki szíve alatt hordozta, az Üdvözítőt, akire az egész világ várt. Erre szolgálnak az Angyali üdvöleten kívül elsősorban a rorate misék. Mély szimbólum van abban, hogy a hajnal pirkadásakor mondják ezeket a miséket, mert Mária a hajnal, aki jelezte, hogy jön Krisztus, a világ világossága, az igazi Nap. Még jobban a kereszténység hajnalcsillagának mutatja be a szent Szűzet a Szeplőtelen Fogantatás ünnepe, mely ádvent elejére esik. Ő az, kit úgy köszöntött az angyal: „Ave Maria, gratia plena“.

Kinga nővér

Borszentelés Szent János apostol és evangélista ünnepén

A János-napi borszentelést december 27-én végzik. A szertartás évszázadokon át a karácsonyi ünnep elmaradhatatlan része volt. Régi szokás, hogy a családok bort visznek a templomba azért, hogy a pap megáldja. A hívek évszázadokon át úgy gondolták, hogy a szentelt bor nem fog megromlani, beteg embereket gyógyíthatnak vele, sőt még a háziállatok felgyógyulását is remélték ettől a szertartástól. Elvégzése után a frissen megáldott borok tulajdonosai minden hordójukba csepegtettek, hogy a benne lévő nedű ne romoljon meg.

A szőlőt három védőszent is őrzi (Vince: január 22., Orbán: május 25., Donát: augusztus 7.), de a bort csak Szent János tudja igazán megvédeni a romlástól, a gonosztól. A bornak a kereszténységben és a zsidó vallásban is jelentős szerep jut. A Bibliában először Noéval kapcsolatban esik szó az özönvíz utáni szőlőültetésről. Jézus első csodatevése is a borral kapcsolatos, amikor a kánai menyegzőn a vizet borrá változtatja. A bor legjelentősebb vallási szerepét az utolsó vacsorán kapta, Jézus véreként, mert Isten dicsőségét és a lélek üdvösségét szolgálja, ezért minden más ételnél és italnál magasabb megszentelő áldozatává és táplálékává válik a bor. A szentmise során a pap szavára a mise bor újra Jézus vérévé változik és nemesíti, megtisztítja, megszenteli és gyógyítja a lelket.

Írásos bizonyítékok szerint Németországban terjedt el először a János-napi borszentelés, Johannisminne néven. Ekkor

a pap a következő szavakkal adta vissza a bort a híveinek: „Igyátok Szent János szeretetét!”. Magyarországon 1499-ből vannak írásos emlékek az ünnepi ceremóniákról: a pécsi misekönyvben tesznek róla említést.

János apostol és evangélista Zebedeus fia, Jakab apostol fivére. Halász ő is, mint testvére és sokan mások a tanítványok közül. Ő a negyedik evangélium szerzője, és a hagyomány szerint az Apokalipszis, a Jelenések könyve írója. Az elsők között követi Krisztust, s mint az „a tanítvány, akit szeret vala” a Mester, jelen van minden fontos eseménynél. A Domitianus-féle üldöztetések idején János is vértanúságot szenvedett, de túlélte. A római Porta Latina mellett zubogó olajba dobták, de ő csodálatos módon sértetlenül került ki a tűzre tett üstből. Domitianus ezután Patmosz szigetére száműzte, ahol egy viharos éjszakán Isten gigantikus látomásban megnyitva előtte a menny ajtaját, feltárta előtte a jövőt. Domitianus halála után Epheszoszba ment, s itt is halt meg matuzsálemi életkorban.

Szent János képe a magyar Szentkoronán is szerepel „Akit szeret vala Jézus” (János 13.23) felirattal. Ő volt Jézus kereszthalálakor az egyetlen, aki jelen volt az apostolok közül. Szent János Palesztinában és Kisázsziában térített, jelképei a madarak (a sas általában a felsőbb rendi származásra utal, a Szentlelket is jelképezi), de az evangéliumának szárnyaló tanítását is jelenti. Kezében az élet könyve van, amire rá is mutat. Ő az egyedüli apostol, aki végül százévesen, természetes halállal hal meg. Nem véletlen, hogy Jézus épp az ő gondoskodására bízta édesanyját.

A középkori legenda szerint Arisztodémusz pogány főpap azt mondta Szent Jánosnak, hogy akkor hajlandó hinni Krisztusban, ha kiürít egy mérgezett borral teli kelyhet, és az nem árt neki. A mérget először két gonosztevővel itatták meg, akik azonnal meghaltak. Szent János imádkozott, megáldotta a mérgezett boros kelyhet, kiitta és semmi baja nem lett, köpenyét a gonosztevőkre terítette, akik feltámadtak. A pogányok a főpapjukkal együtt a látottak alapján megkeresztelkedtek. Szent Jánost ezért boros kehellyel a kezében is szokták ábrázolni, melyből kimászik a kígyó.

Modlitba za nenarodené deti

Tak ako po iné roky, aj teraz 2. novembra 2014 sme sa zúčastnili na modlitbe za nenarodené deti. Chceme sa poďakovať nášmu duchovnému otcovi Vdp. Petrovi Fábianovi, že nás viedol počas tejto modlitby. Zároveň ďakujeme aj duchovným otcom Vdp. Ondrejovi Ivanovi Kaličiakovi, Vdp. Petrovi Vagašovi z Vidinej a Vdp. Vladimírovi Lalíkovovi z Bolkoviec. Tento rok sme sa za našich zosnulých pomodlili po svätej omši, ktorá sa konala na cintoríne v Lučenci. Odtiaľ sme sa v sprievode premiestnili pred nemocnicu. Kráčali sme mestom so zapálenými sviečkami v tichej modlitbe ruženca, ktorú nám predmodlievali členky Ružencového bratstva.

Naši mladí nám pred nemocnicou zaspievali pieseň „Malý anjel“. Potom sme sa spoločne pomodlili bolestný ruženec a náš duchovný

otec Peter Fábian predniesol modlitbu o úcte k životu. Na záver všetkých prítomných poželal. V našom meste sa vďaka dobrodincom v tomto projekte „Sviečka za nenarodené deti“ vyzbieralo 253 €, za ktoré vyslovujeme Pán Boh zaplať! Spoločne chránime život od počatia po prirodzenú smrť. Ďakujeme!

Manželia Katarína a Erik Urbančokovci z Fóra života

Detské spevokoly Anjel a Campanella

Tradičia detského zborového spevu bola v posledných rokoch na Slovensku oslabená. Popri profesionálnych súboroch to boli najmä kresťanské spevokoly, ktoré zabránili jej dlhodobej kríze. Myšlienka oslavy Boha hudbou bola náplňou činnosti Detského spevokolu Anjel v Lučenci i Detského speváckeho zboru Campanella z neďalekej Brezničky. Spoločným zámerom poskytnutým Cirkevnou základnou umeleckou školou v Lučenci spojili obidva spevokoly

svoje sily a posledné dva roky spoločne pracujú na tvorbe vystúpení. Anjel nacvičuje každú stredu v Lučenci, Campanella každý štvrtok v Brezničke a raz do mesiaca sa stretnú na spoločnom sústreďení. Takýmto spôsobom pripravili program na Cyrilo-Methodské dni vo Filakove, Slávnostný koncert k 10. výročiu založenia CZUŠ či Hudobno-divadelné predstavenie Medovníková láska. Momentálne chystáme program na Adventný festival zborového spevu v Brezničke a Jasličkové pobožnosti pre Brezničku i Lučenec. Požývame všetkých, ktorí by mali chuť si s nami zaspievať, na naše nácvičky.

Terézia Kelementová

Navštívili sme Kraków ...

V piatok 17. októbra 2014 sa žiaci a učitelia Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca v Lučenci zúčastnili na duchovno-náučnej exkurzii v poľskom kráľovskom meste Kraków. Obdivovali sme veľkosť a krásu baziliky Božieho milosrdenstva v Krakóve - Lagievnikách, kde sme aj my dostali milosť zúčastniť sa na sv. omši pri relikviách svätej sestry Faustíny. Sv. omšu nám odslúžil náš bývalý duchovný otec Jozef Motýl, ktorý teraz pôsobí v Banskej Bystrici.

V centre mesta sme navštívili slávnú Jagelovskú univerzitu, na ktorej študoval aj pápež Ján Pavol II. Tam sme si prezreli výstavu geografických prístrojov, pomôcok, máp, glóbusov a písomností. Previezli sme sa v 8-miestnych vláčikoch a spoznali historické objekty centra Krakówa, sochy národných hrdinov, spisovateľov, múzeí, ochranných múrov so slávnym Barbakanom a mnohé ďalšie.

Konečná bola v kráľovskom zámku na vrchu Wawel pri brehu rieky Wisla. V kráľovskej katedrále sme obdivovali nádhernú výzdobu, pamiatky, obrazy, sochy, sv. patróna Poľska biskupa Stanislava a sv. Hedvigu – kňažnú, náhrobky slávnych zakladateľov Poľského kráľovstva, kráľa Jagelovského, ako aj iných významných osobností Poľska. Tento deň poslušil zúčastneným žiakom a učiteľom ako praktická ukážka rozširovania si vedomostí z viacerých vyučovacích predmetov.

Štefan Šprlák

Nová kniha Andrey Kovács Csikány

V Novohradskom múzeu a galérii v Lučenci sa 20. 11. 2014 konala prezentácia knihy Andrey Kovács Csikány: „Lexikológiai vizsgálatok palóc nyelvjárásokban“ (Lexikologické výskumy v polovskom nárečí). PhDr. Andrea Kovács Csikány, PhD. je lučenskou rodáčkou (*1975), dlhoročnou kantorkou farského kostola v Lučenci a v súčasnosti pôsobí ako odborná asistentka na Katedre Hungaristiky Fakulty Humanitných vied Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Prezentovaná kniha je jej druhou knižnou publikáciou.

Na podujatí boli prítomní: Prof. PhDr. Árpád Zimányi, CSc. z Vysoké školy Károlya Eszterházyho v Egri (Maďarsko) a FHV UMB v Banskej Bystrici ako aj PhDr. László Angyal, PhD. z Ústavu maďarského jazyka a kultúry Prešovskej univerzity v Prešove, ktorí uvedenú publikáciu hodnotili z odborného hľadiska. Slovo dostalo aj publikum, aby sa k prejednávanej problematike vyjadrilo. Túto možnosť využilo osem diskutujúcich. Ku všetkým odznelým príspevkom zaujala svoje stanovisko autorka, ktorá sa jednak poďakovala za príhovory a jednak porozprávala prítomným všetky peripetie, s ktorými počas zbierania materiálu ku knihe prišla do kontaktu.

Záverom podvečera, ktorý moderoval PhDr. František Mihály, Andrea Kovács Csikány všetkým záujemcom svoju knihu dedikovala.

František Mihály

Na návšteve v Dennom centre Anjelik

Denné centrum Anjelik v Lučenci na Železničnej ulici 7 bolo otvorené a vysvätené dňa 9. septembra 2014. Myšlienka založenia tohto centra vznikla už dávnejšie u pani Daniely Nagyovej, vedúcej Charity sv. Rity v Lučenci, ktorá plánovala založiť denné centrum pre matky s deťmi, odkázané na pomoc. Tento sen sa naplnil, keď Charitu sv. Rity pod záštitou Katolíckeho hnutia žien Slovenska oslovila pani Mária Demeterová. Pani Demeterová navrhla, aby celoslovenský výťažok pôstnej polievky poputoval

do Lučenca, kde je vysoká nezamestnanosť a veľa ľudí v hmotnej núdzi.

Charita vypracovala projekt, ktorý bol schválený a výťažok mohol ísť na zriadenie centra. Plány centra Anjelik do budúcnosti: pomoc matkám pri náročných životných situáciách, poskytovanie poradenstva, vymieňanie skúseností matiek medzi sebou, zabezpečovanie kurzov varenia a anglického jazyka pre najmenších, tvorivé dielne, premietanie filmov pre matky, filmy pre deti a čítanie rozprávok, prednášky, školenia, burzy detského oblečenia, kníh, hračiek, kočíkov a postielok, rôzne súťaže, duchovná obnova matiek a stretnutia s duchovným otcom.

Denné centrum Anjelik v Lučenci je otvorené denne od 9,00 do 13,00 hod. Všetci ste srdečne vítaní.

Radka Vilhanová

OSEMŠMEROVKA

Mudrci od východu ... Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: osemšmerovka ukrýva názvy darov (17 písmen).

H E R O D E S Z L A A M
 I C R D U M K R S T N O
 T B E T L E H E M O J D
 R A B Í N M Á R H C E L
 K A D S I N E B O K L I
 M D L K R Á Z A L A Ž T
 E J O U M N I A K I Í B
 S A Y T B Ú R K A F R A
 I S * O R Y B A R Á K L
 Á L H K P O K O J Š B O
 Š E Ľ E T I S A P S O Ď
 A I N A Z Á K I R P H A

Lístok s vylúštenou
 tajničkou,
 so svojím menom
 a adresou, školou
 a triedou vhodte
 do označenej krabičky

„PELIKÁN-KRÍŽOVKA“.

Žrebovanie bude
 na detskej sv.
 omši.

ANJEL, BETLEHEM, BOH, BÚRKA, JASLE,
 HERODES, CHRÁM, KAIFÁŠ, KAIN, KRÍŽ,
 KRST, LAZÁR, LOŽ, MESIÁŠ, MODLITBA,
 MUDRCI, NEBO, POKOJ, PRIKÁZANIA,
 RABÍN, RYBA, SKUTOK, SPASITEĽ

Radka Vilhanová

Duchovná obnova mužov v Škutovkách

Od piatka 19. do nedele 21. septembra 2014 sa nás 9 chlapov z Lučenca stretlo na mužskej duchovnej obnove v rekreačnom zariadení Škutovky pri Liptovskej Osade. Spolu nás tam bolo okolo 80 chlapov z celého Slovenska. Organizátorom podujatia bol Janko Balažia, dvaja kňazi a tiež hlavná prednášajúca Andrejka Ábelovská z Lozorna. Téma obnovy: „Hriechy proti láske a kontemplatívne myslenie.“ Po tradične vzájomnom predstavení sa nasledovala svätá omša a dobrovoľná nočná adorácia pred Sviatosťou oltárnou. Počas celej duchovnej obnovy bola možnosť prijatia sviatosti pokánia alebo rozhovoru s duchovným, čo bolo hojne využívané. Kňazi na záver priznali, že to bola pre nich riadna fuška, ale i radosť.

V hlavnej téme o kontemplatívnom myslení sme si plnšie uvedomili, čo v nás zanechal prvotný Adamov hriech. Myseľ, duša a telo prvých ľudí v raji tvorili prirodzenú a hlbokú jednotu prameniáciu v Božej jednote a v Jeho reálnej prítomnosti v ich živote. Žiaľ, prvotný hriech spôsobil nielen známe dôsledky ako stratu Božej prítomnosti, náklonnosť na hriech, námahu, no nakoniec aj smrť tela. Dôsledkom prvého hriechu je aj naše „rozpoltenie mysle“ známe pod psychologickým vyjadrením „dualistické myslenie“. Uvedomili sme si, že častý problém nás chlapov je prílišné zacielenie a spoliehanie sa na vlastný rozum, vlastné sily a plány. V nich sme zabudli a často zabúdame nechať miesto Bohu a Jeho Prozreteľnosti. Bez každodenného spoľahnutia sa na Boha v modlitbe sú naše plány zbytočné a márne. Kľúčom k nájdeniu pôvodnej jednoty je naše zakotvenie v Bohu prostredníctvom každodennej, hlavne ránej modlitby a odovzdania dňa Bohu.

Tieto veci nie sú nové a nám kresťanom sú notoricky známe. Napriek tomu ich zopakovanie si spôsobilo v mnohých chlapoch zmenu, ktorú pri záverečnom nedelnom spoločnom zdieľaní dosť často sprevádzal plač. Keď nad sebou plačú chlapi, je to dôkaz o ich vnútornej premene, uvedomení si vlastných zlyhaní a snaha o nápravu. To bol aj hlavný zmysel tejto obnovy, ktorá bola naozaj po všetkých stránkach vydarená.

Štefan Šprlák

Výstup na Karanč

V jednu krásnu jesennú sobotu 11. októbra 2014 sme sa pod vedením Vdp. Petra Fábiana a Vdp. Ondreja Ivana Kaličiaka vybrali trojmi osobnými autami na jednodennú horskú turistiku. Naším cieľom bol vrch Karanč (727 m) neďaleko Somoskőújfalua v blízkosti slovensko-maďarskej hranice a na ňom kaplnka sv. Margity. Desiati nadšenci sme sa pustili zdolávať mimoriadne strmý terén. Niektorí sme sa miestami kotúlali viac dole ako hore,

ale napokon trasu každý zvládol.

V kaplnke sv. Margity sme sa všetci zúčastnili na svätej omši, ktorú celeburovali naši dvaja duchovní. Kamenná kaplnka sv. Margity bola vystavaná v r. 1920-26. Každý pútnik, kto mal v pláne navštíviť toto miesto, musel so sebou priniesť jeden kameň alebo jednu tehlu. Z týchto tzv. „obetných“ kameňov bola vystavaná táto kaplnka v pohraničnom pásme.

Počas celého dňa nám počasie prialo a k cieľu nám dopomohlo aj čaro jesennej prírody. Domov sme sa vrátili síce príjemne fyzicky unavení, ale zároveň naplnení Božími milosťami.

Etelka Belá

Po stopách sv. Cyrila a Metoda

Pod organizačným vedením kňaza ThDr. Rastislava Poláka sa farníci z Jesenského a z Lučenca zúčastnili v dňoch 18.-19. októbra 2014 na pútnickom zájazde s cieľom spoznať pamätné miesta sv. Cyrila a Metoda. Prvou zastávkou bola starobylá Nitra – sídlo kniežata Pribinu, ktorý tu dal postaviť prvý kresťanský kostol na našom území. Na hrade sme sa zúčastnili na sv. omši v katedrále sv. Emeráma a po nej sme si vypočuli pútavý výklad o histórii príchodu svätých Cyrila a Metoda na naše územie.

Druhou zastávkou bol Velehrad neďaleko Uherského Hradišťa s rozsiahlym kláštorným komplexom a bazilikou Nanebovzatia Panny Márie. Potom nasledoval Svätý Hostýň – najväčšie mariánske pútnické miesto v Čechách. V areáli sa nachádza aj moderný ubytovací komplex budov, ktorý bol financovaný z prostriedkov EÚ. Misijnú nedeľu sme slávili sv. omšou v bazilike Nanebovzatia Panny Márie, ktorej ústredný oltárny obraz s vyžarujúcimi bleskami z rúk Panny Márie je symbolom víťazstva nad Tatármi v r. 1241.

Štvrtým a zároveň posledným bodom nášho programu bola prehliadka baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šastíne, národnej svätyni Slovenska. Rok 2014 bol vyhlásený za rok Sedembolestnej Panny Márie. O histórii tejto stavby nám na základe prvého zázraku na príhovor k Sedembolestnej porozprával miestny farár.

Všetci účastníci tejto púte si odnášame nezabudnuteľné spomienky z putovania po slávnych miestach dávnej histórie prvého spoločného štátneho útvaru Veľkej Moravy, ako aj prinesenia kresťanstva svätými bratmi zo Solúna. Za vydarenú púť vyslovujeme úprimnú vďaku „nášmu“ farárovi Rastislavovi Polákovi a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Helena Tomašovičová

Schola Gregoriana – Praepositura Civitatis Novae v Lučenci

V rámci dopoludňajšej nedelnej svätej omše sa dňa 9. novembra 2014 v lučenskom kostole Navštívenia Panny Márie predstavil spevácky zbor Schola Gregoriana – Praepositura Civitatis Novae z Nového Mesta nad Váhom. Toto teleso v Lučenci účinkovalo na základe pozvania pána farára Petra Fábiana a pána Jozefa Jurigu. Zbor vznikol v r. 2010 v kostole Narodenia Panny Márie v Novom Meste nad Váhom, tvoria ho mladí muži, spievajúci v latinskom jazyku a capella, jeho umeleckým vedúcim je od začiatku pán Martin Petrek.

V Lučenci tento gregoriánsky zbor účinkoval v rámci 32. nedele cez rok na výročie posviacky Lateránskej baziliky v Ríme. Svoje účinkovanie zahájil spievaním litánií ešte pred začiatkom sv. omše. Následne Schola Gregoriana odspievala po latinsky celú liturgiu svätej omše. Farský kostol bol zaplnený veriacimi do posledného miesta, výkon spevokolu sa im veľmi páčil, čo potvrdili záverečným potleskom. Úprimná vďaka patrí aj organizátorom podujatia.

František Mihály

FARSKÝ HLÁSNIK

Pripravované akcie farností v Lučenci

6. 12. 2014 Viedeň – 1. autobusový zájazd – Adventná prehliadka mesta – Stephansdom, Graben, Hofburg, Schönbrunn, Rathausplatz + vianočné trhy, odchod spreď fary v meste o 04,30 hod.
17. 12. 2014 15,30 hod. – Vianočná akadémia CZŠ vo farskom kostole
18. 12. 2014 16,00 hod. – Adventný žiacky koncert Cirkevnej ZUŠ v Pamätnom dome Júliusa Szabóa v Lučenci
20. 12. 2014 Viedeň – 2. autobusový zájazd – Adventná prehliadka mesta – Stephansdom, Graben, Hofburg, Schönbrunn, Rathausplatz + vianočné trhy, odchod spreď fary v meste o 04,30 hod.
26. 12. 2014 19,00 hod. – Svätoštefanská zábava mladých v Strednej odbornej škole hotelových služieb a dopravy v Lučenci (za rampami) – cena vstupenky 13,-€. Bližšie informácie na tel.: 0907 502601. Prihlásiť sa možno do 15. 12. 2014. Tešíme sa na Vás!
27. 12. 2014 10,00 hod. – Požehnanie vína na Sviatok sv. Jána Evanjelistu v rámci sv. omše vo farskom kostole v Lučenci
27. 12. 2014 13,30 hod. – Deň rodiny – prednáška manželov Vancákovcov z Košíc na Farskom úrade v Lučenci
- 15.-16. 1. 2015 Zápis žiakov do 1. ročníka CZŠ sv. Jána Bosca v Lučenci – Teší sa na Vás pani učiteľka Martina Kočišová
29. 1. 2015 Slávnostná akadémia k 200. výročiu narodenia sv. Jána Bosca – spoločné podujatie CZŠ sv. Jána Bosca a CZUŠ vo farskom kostole
- 4.- 6. 2. 2015 Zápis žiakov do 1. ročníka CZŠ sv. Jána Bosca v Lučenci – Teší sa na Vás pani učiteľka Martina Kočišová
13. 2. 2015 19,00 hod. – Farský fašiangový ples vo Dvorane Reduty v Lučenci – vstupenka pre 1 osobu 20 €, hlavný organizátor pán Gabriel Bujtár, MOBIL: 0948 251722. Tešíme sa na Vás!

Peter Fábian, František Mihály

Spovedanie a program sv. omši v Advente a počas Vianoc v kostole Navštívenia Panny Márie (v meste)

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia: v utorky a piatky o 06.00 hod.

Sv. spoveď pred Vianocami si môžete vykonať:

15.-19. decembra 2014 denne od 6.30 do 8.00 hod. a od 16.00 do 19.00 hod.
21. decembra 2014 (nedeľa) od 15.00 do 19.00 hod.
22. a 23. decembra 2014 od 6.30 do 9.00 hod. a od 15.00 do 19.00 hod.

Počas vianočných sviatkov nebude možnosť vykonať si sv. spoveď!

Spovedanie chorých bude: 19. decembra 2014 od 09.00 hod. Nahlásiť ich môžete v sakristii.
Požehnávanie domov: 7.-9. január 2015. Nahlásiť sa môžete v sakristii.

Koledníci Dobrej Noviny Vás budú kontaktovať a v dohovorenom termíne Vás navštívia, ak sa zapíšete do zošita pri časopisoch. Vyzbierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Sv. omše:

24. 12. 2014 – Štedrý deň: 16.00 slov., 22.00 maď., 24.00 slov. Mikušovce: 24.00
25. 12. 2014 – Narodenie Pána: ako v nedeľu
26. 12. 2014 – Sv. Štefan, mučeník: ako v nedeľu
31. 12. 2014 – sv. omša na poďakovanie na konci roka: 15.00 slov. 16.30 maď.
1. 1. 2015 – P. Márie Bohorodičky: ako v nedeľu
6. 1. 2015 – Zjavenie Pána: ako v nedeľu

Peter Fábian

Matrika

Za uplynulý štvrtrok: september – november 2014 sviatosť krstu v našej farnosti prijali:

Alex Grulyo, Samuel Lapin, Benjamin Belko, Matej Hric, Sebastian Ivan, Štefan Pristavka, Daniel Šándl, Alexandra Ocsovay, Júlia Oláhová, Roman Oláh, Matej Dolnák, Emma Žigová, Samuel Spišiak, Adam Svorad, Laura Kováčová, Nina Vlasta Nemogová, Simon Molnár, Genevieve Horváthová, Barbora Balážová, Peter Bíró, Adam Végh, Liana Magyarová, Samuel Kišš, Sára Ďalogová, Nela Sychrová, Lúcia Mojžišová, Sofia Čipčalová, Marcel Bolla, Kevin Oláh, Sharon Dančová, Daniel Šárközi, Nikola Zoe Kálosi, Liliana Matušková, Ema Kubišová, Alexandra Marie Veronika Šprlák, Stela Vojteková, Emma Ružinská, Matúš Peter Hanco, Scarlett Horváthová, Adela Bartová, Anna Danková, Ladislav Šúli, Katarína Oláhová, Nina Banská, Olívia Kováčiková, Viktória Jurášková.

Sviatosť manželstva si v našom farskom kostole vyslúžili:

Pavol Pásztor a Marcela Stupárová; Štefan Košičiar a Ingrida Sedliaková; Adrian Koporec a Veronika Lámiová; Štefan Pál a Lídia Salvová; Peter Bohumel' a Silvia Juhásová; Lukáš Šúli a Lenka Novotná; Matej Melicherčík a Michaela Tomeková; Pavel Kubiš a Tamara Esztergályosová; Roman Ilkuv a Mária Vilhanová; Ján Benčo a Kristína Benčová, rod. Kókaiová.

Svetlo večné nech svieti našim zosnulým, s ktorými sme sa v poslednom kvartáli rozlúčili:

Mikuláš Malinjak, Zora Kováčová, Ružena Imlingová, Jozef Németh, Margita Danihelová, Tomáš Völgyi, Anton Sabolík, Mária Machutová, Andrej Wislocky, Zdenka Demeová, Alžbeta Jacková, Miroslav Vanzál, Branislav Šikúr, Marián Brém, Karol Kalaš, Mária Urbančoková, Helena Jačmeníková, Mária Baranová, Ján Slovák, Eva Simonová, Anton Šinka, Terézia Malčeková, Miroslav Pevčík, Ondrej Očován, Elena Budáčová, František Varga, Mária Polachová, Pavlína Bystrianska, Gizela Takács, Miroslav Adamove, Vojtech Megyeri, Jela Rosenbergová, Mária Petiková, Rebeka Pilárová, Anna Mrázová, Valéria Števková, Ján Gabera, Monika Mrváňová, Alfréd Berky, Priška Simonová, Albert Slovák

Odpočutie večné daj im, Pane!

Peter Fábian

KALENDÁRIUM (Dec. 2014 - Feb. 2015)

Streda	03.12.	Sv. František Xaverský, kňaz
Sobota	06.12.	Sv. Mikuláš, biskup
Nedeľa	07.12.	2. adventná nedeľa
Pondelok	08.12.	Nepoškvrnené počatie Panny Márie
Piatok	12.12.	Panna Mária Guadalupská
Sobota	13.12.	Sv. Lucia, panna a mučenica
Nedeľa	14.12.	3. adventná nedeľa, sv. Ján z kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi
Nedeľa	21.12.	4. adventná nedeľa
Streda	24.12.	Adam a Eva, Štedrý deň
Štvrtok	25.12.	NARODENIE PÁNA
Piatok	26.12.	Sv. Štefan, prvý mučeník
Sobota	27.12.	Sv. Ján, apoštol a evanjelista
Nedeľa	28.12.	Svätá rodina
Streda	31.12.	Sv. Silvester I, pápež
Štvrtok	01.01.	Panna Mária Bohorodička, Nový rok
Sobota	03.01.	Najsvätejšie meno Ježiš
Utorok	06.01.	Zjavenie Pána (Traja králi)
Nedeľa	11.01.	Krst Pána
Piatok	23.01.	Sv. Ján Almužník, biskup
Sobota	24.01.	Sv. František Saleský
Nedeľa	25.01.	Obrátenie sv. Pavla
Streda	28.01.	Sv. Tomáš Akvinský
Sobota	31.01.	Sv. Ján Bosco
Pondelok	02.02.	Obetovanie Pána (Hromnice)
Utorok	03.02.	Sv. Blažej
Sobota	07.02.	Bl. Pius IX., pápež
Streda	11.02.	Panna Mária Lurdská
Sobota	14.02.	Sv. Cyril a Metod, patróni Európy
Streda	18.02.	Popolcová streda
Nedeľa	22.02.	Prvá pôstna nedeľa

Daniela Jalovecká

Advent vo vyzdobenej Viedni

Prežívame Adventný čas, tešíme sa na Vianoce, na narodenie nášho Pána – Ježiša Krista. V tomto období – konkrétne v sobotu 6. decembra 2014 pripravil Rímskokatolícky farský úrad Lučenec – Mesto pod vedením Vdp. Petra Fábiana adventnú prehliadku najkrajších historických pamiatok Viedne spojenú s účasťou na Vianočných trhoch. Záujem o toto podujatie bol veľký jednak zo strany veriacich, jednak zo strany ďalších Lučenčanov. Pri štadióne Ernsta Happela vo Viedni, kde sme vystúpili z autobusu, parkovalo okrem nás ešte ďalších cca 250 autobusov!

Do centra mesta sme sa odviezli metrom, našu prehliadku sme začali na ulici Rotenturmstrasse v blízkosti Švédskeho námestia. Sice trocha mrholilo, ale náš optimizmus spoznať hlavné pamiatky Viedne to vôbec nenarušilo. Cestou sme si prezreli majestátny Svätoštefanský dóm, barokový kostol sv. Petra či gotický kostol sv. Michala. Všimli sme si aj elegantne vyzdobené ulice – Kärtnerstrasse, Graben, Kohlmarkt. Prešli sme sa celým hradom Hofburg cez Námestie hrdinov až na Námestie Márie Terézie. Odtiaľ sme sa opäť metrom vyviezli k zámku Schönbrunn, kde sme si urobili spoločnú fotografiu pre časopis Pelikán.

Električkami a metrom sme sa potom vrátili späť do centra mesta, konkrétne na Rathausplatz k novej rad-

nici. Tu na nás už čakali hlavné vianočné trhy s rozmanitou ponukou vianočných ozdôb, suvenírov, jedál či nápojov. Vianočný punč ochutnal asi každý. Ludí tu bolo neúrekom, z davu sa ozývala čeština, poľština, maďarčina, ale aj slovenčina. Nemecky hovorili snáď len predávajúci. Večer bolo všetko nádherne osvetlené ako v rozprávke. Domov sme odchádzali s príjemnými pocitmi obohatení o viedenské čaro Vianoc.

František Mihály